

GÖTEBORGS UNIVERSITET

Det här verket har digitaliserats i ett samarbete mellan Litteraturbanken och universitetsbiblioteken i Göteborg, Lund, Umeå och Uppsala.

Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den tolkade texten kan innehålla fel.

Därför bör du visuellt jämföra den tolkade texten med de scannade bilderna för att avgöra vad som är riktigt.

Om du anser dig ha upphovsrätt till detta material, ber vi dig vänligen kontakta Göteborgs universitetsbibliotek.

The digitisation of this work is a collaboration between The Literature Bank and the university libraries in Gothenburg, Lund, Umeå and Uppsala.

All printed text is OCR processed into machine readable text. This means that you can search the document and copy its text. Older documents with print in poor condition can be hard to process and may contain errors. Compare the interpreted text visually to the scanned image to determine what is correct.

If you believe you own the copyright to this work, please contact the Gothenburg University Library.

GÖTEBORGS
UNIVERSITET

LUNDS
UNIVERSITET

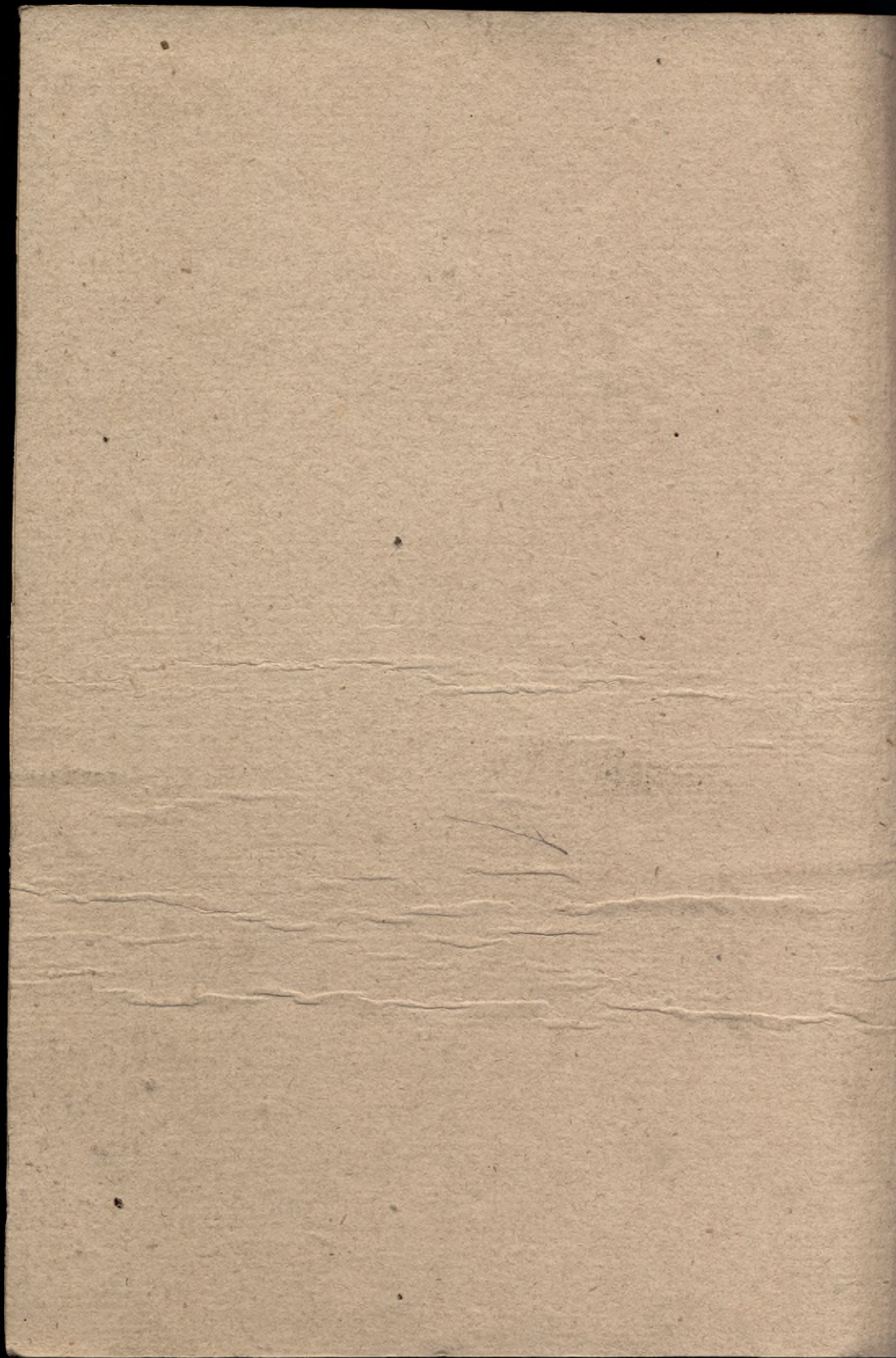

UPPSALA
UNIVERSITET

Per. Lit.
lv.

Sagan om de Sjö
Ödlorna.

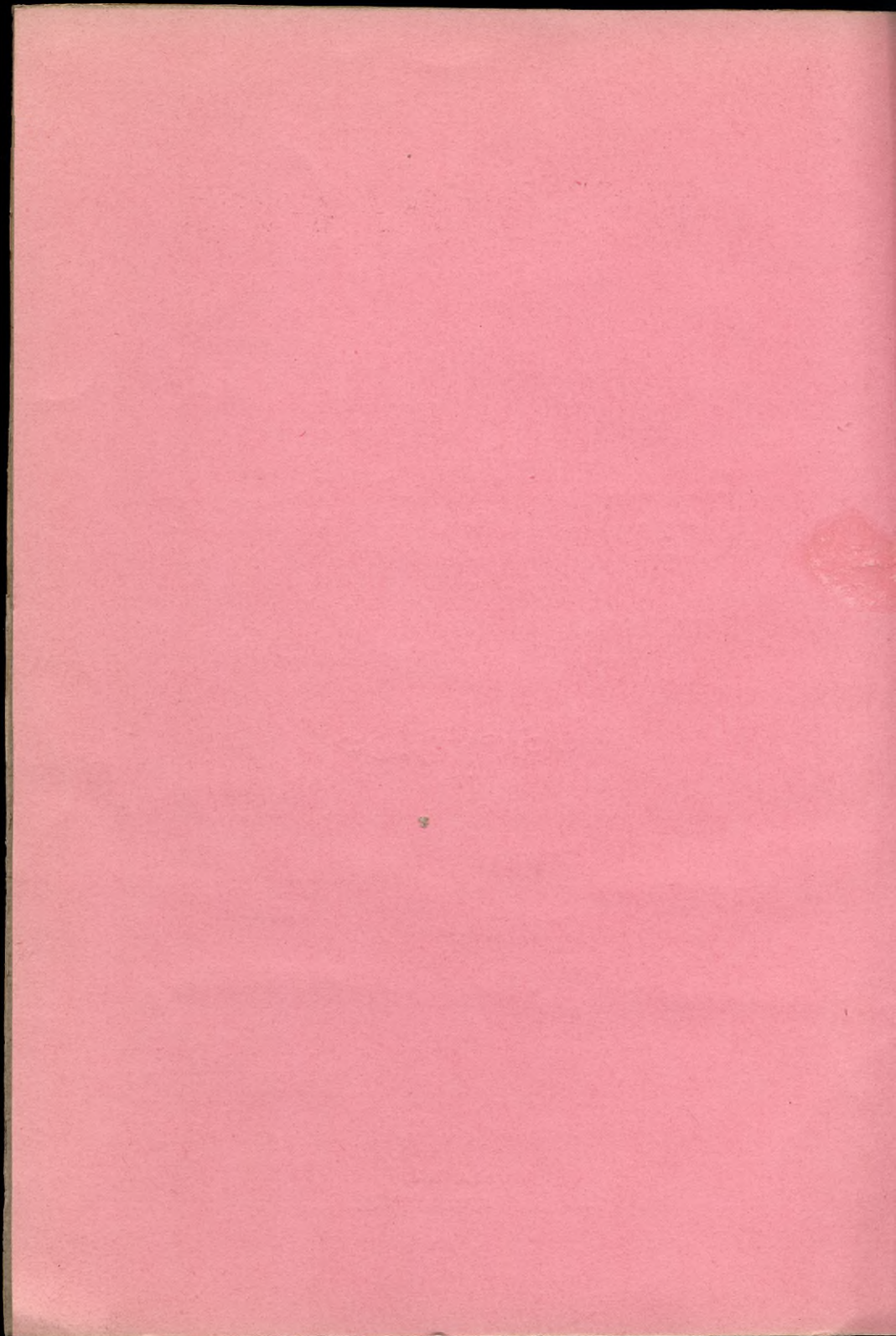

Sagan om de sju ödlorna.

UPSALA 1882

R. Almqvist & J. Wiksell's boktryckeri.

en undangömd vrå af en leksaksbod hängde på en nedrostad spik sju stycken ödlor. De hade varit så fina, smidiga och vackra, men voro nu af ålder skrupna och sammantorkade. De stackars ödlorna hade en gång blifvit värderade till 50 öre, och detta hade en ovarsam hand ristat på deras magar.

Medvetandet om detta vanställande märke var dem ett lidande.

Hvarje gång någon inträdde i boden klappade deras hjertan af fröjd, lifvade som de voro af hoppet att kanske ändå en gång få slippa ut i verlden.

Ändtligen slog frigörelsens timma, de blefvo nedtagna från sin spik, 2 stycken skiljda från de öfriga och bortburna. Hvarthän mantro?

Båda stoppades i kuvert och stängdes in; men detta var värre än lifvet i boden, ty der hade de åtminstone både luft och ljus. Den ena var dock nog lycklig att snart blifva utsläppt ur sitt trånga fängelse.

Hon mottogs med jubel af en ung dam, alla stackars, små ödlors och deras gelikars vän och varma beundrarinna, som varligt förde henne till sin bostad, der hon på det ömaste vårdade henne, så att hon snart glömde alla sina bekymmer.

Den andras öde är ännu okänt.

De fem, som voro kvar i boden, sörjde sina systrar mycket, och voro de ej litet lyckliga, då äfven de en vacker dag nedtogos från sin plats och släpptes ut.

De skyndade alla, att på olika håll uppsöka sina förlorade systrar.

Förunderligt nog, funno de alla, fast på skiljda vägar, en fristad hos den unga damen, der den första hamnat

Återseendets glädje var stor!

Skönare syskonkärlek har naturen ej att uppvisa. Kärleken var så stark, uppoffringen så stor (frågan gällde, hvem som i framtiden skulle ligga underst i asken eller längst tillbaka på hyllan) att deras beskyddarinna, den Zoologiska svärmerskan, tvekade huruvida här ej förelåg ett fall af ovanlig föräldrakärlek. Denna gåta var och forblef dock olöst.

Deras likhet var förundransvärd: samma längd, samma tjocklek, samma 50 öre på magen.

Nu hafva de dock funnit hvad de så länge saknat, nemligen ett godt hem och god omvårdnad; deras enda sorg är, att ej veta något om systemen N:o 2. Hoppet återstår dock att äfven få se henne i det nya hemmet, ty ryktesvis hafva de hört, att på kuvertet, i hvilket hon lades, stod just deras nya vårdarinnas namn.

Måtte deras hopp snart förverkligas!

1001850721

